

Best in Show ja Gold Champion -tamma Waftatala SE (c) Milla Sitomaniemi

SAHYN KANSALLINEN ARABIHEVOSNÄYTTELY 15.8.2009

Kaikkien arabihevosihmisten vuoden kohokohta, Sahyn kansallinen arabihevosenäyttely on ohi ja järjestäjät voivat huokaista helpotuksesta. Jo toisena vuonna peräkkäin saimme jännittää, järjestetäänkö näyttely vai ei.

Arabihevosten omistajien into esittää hevosiaan, ja toisaalta osallistua näyttelyjärjestelyihin näyttää hiipuvan vuosi vuodelta. Osallistujia täytyy suorastaan houkutellessa näyttelyyn, mikä on tietenkin täysin sallittua, mutta melkoisen vaivalloista. Itsekin omistan arabin ja tunnustan, etten sitä halunnut tuoda näyttelyyn. Tällä kertaa yksi syistä oli hepan mahdollinen masuasukki, minkä lisäksi en ole koskaan ollut erityisen innostunut näyttelyistä. Omat hevoset olen ostanut ensi sijassa ratsuiksi, vaikka onhan se mukavaa, jos ne ovat nättejäkin.

Näyttelyistä innostuneiden onneksi kaikki eivät ajattele samalla tavalla ja on löytynyt ihmisiä järjestämään näyttely meidän muidenkin iloksi. Näyttelyn järjestämisessä on omat kommervenkkinsä, vaikkei sillä Ecahon luokitusta olisikaan. Pääasia on kuitenkin, että näyttely saadaan järjestettyä, sillä vaikkei näyttelyihin hevostaan halua tuoda, niin katsomossa voi olla oikein hauskaa!

On tosi mukavaa jutella kerrankin sydämensä kyllyydestä arabihevosiista ja vielä sellaisten ihmisten kanssa, jotka eivät ensimmäiseksi ala haukotella ja vaihda puheenaihetta johonkin mukamas tähdellisempään, kuten esimerkiksi lastensa koulu-menestykseen;) Onneksi löytyy myös niitä ihania ihmisiä, jotka näkevät kaiken sen vaivan, mitä tarvitaan arabihevosen näyttelykuntoon saattamiseksi. Jos siihen oikein vakavasti suhtautuu, niin sehän ei olekaan mikään aivan vaatimaton homma...

Näyttely järjestettiin tänä vuonna Ypäjän Haimi-hallissa, joka ainakin minun ymmärtääkseni oli oikein oiva näyttelypaikka. Mikäli arabihevokset tulevaisuudessa kiinnostaisivat yleisöä enemmältikin, katsomo tosin saattaisi käydä pieneksi. Säiden haltijatkin olivat suosiollisia, mistä kaikki ja varsinkin ilman päiväkarsinavarausta paikalle saapuneet näytteilleasettajat varmasti olivat kiitollisia. Mikäpä olisi sen ikävämpää kuin esitellä märkää hevosta show-näyttelyssä, jossa hyvän ravin esittäminen ei riitä, vaan hevosen pitää näyttääkin hyvältä. Olisivat menneet Final Touchit ja Cowboy Magicit aivan hukkaan.

Classic Pleasure -ratsastusluokkaan osallistui tänä vuonna ilahduttavan paljon ratsukoita. Järjestäjien kauhuksi jopa hiukan runsaammin, kuin ennakkoon tiedettiin. Aikataulut kun pakkaa paukkumaan yllätysten takia. Hevosten määrä saattoi vaikuttaa siihen, että lämmittelykehässä nähtiin muutama hauska pukitteluyritys ja pystyyn nousukin. Ratsastajat saattoivat olla eri mieltä asian hauskuudesta, mutta kommentoinkin tässä vain yleisön puolesta. Osallistujat saivat myös ratsastaa koko ilmoittautumismaksun edestä ja jokainen sai suorituksistaan henkilökohtaisen palautteen. Tuomari Anna-Leena Laakso oli perusteellinen ja kertoi kaikille, mitä milloinkin piti tehdä. Tämä oli hyvä, sillä nämä luokat ovat lähes ainutkertaisia tapahtumia, eikä kukaan oikein taida tietää, mitä niissä pitää tehdä. Classic Pleasure -luokan voitti Hanna

Gold Champion ruuna Napoleon, Silver Champion tamma Ferona, Classic Pleasure -voittaja sekä Silver Champion risteytys ruuna Prix ja Western Pleasure -voittaja Damir.

Sinkkonen ja heti alusta alkaen mainiosti ravannut ja kaunista pyöreää laukkaa esittänyt Prix. Prixin isä on Ria Kuokkasen ja Hanna Sinkkoson omistama jalostusori Mobil SU. Toiseksi tuli Erik Björkstenin kasvattama Ferona FI, joka myös lämmettyään esitti kaunista ravia. Tuomari kehotti yleisohjeena kaikkia ratsastajia ratsastamaan rohkeammin eteen. Suurimmalla osalla luokkaan osallistuneista hevosista ravin laatu parani luokan edetessä.

Arabihevosille on tunnetusti vaikea löytää sopivaa satulaa. Siksipä tein pienen gallupin ja kysyin osalta ratsastusluokkaan osallistuneista heidän satulavalintojaan. Sekä Alean että Feronan selkään oli valittu Frank Banes. Nauriskydön Farahilla oli Prestigen estepenkki, Apolonasilla Mustang ja Prixillä Passierin Optimum. Arabeille olisi maailmalla tarjolla nimenomaan niitä varten suunniteltuja satuloita. Jospa joku innostuisi niitä maahantuomaan. Sokkona ostoa ei ketään houkuttele erityisesti, koska satulan ostoa ei ole halpaa puuhaa ja virheistä saa maksaa kalliisti. Katkenneita karvoja, lihaskipuja ja jäykkää liikettä puhumattakaan kankkulan kaivoon kadonneista rahoista.

Western Pleasure -luokasta ymmärrän juuri sen verran, että pyrkimyksenä on ratsastaa mahdollisimman tasaista tahtia, muodossa, jossa kaulan ylälinja on selän korkeudella tai hieman alempana. Askellajit ovat matalia ja hitaita, vaikkakin matkaavoittavia. Osallistujia tässä ratsastusluokassa nähtiin kolme. Lajia sen paremmin tuntematta, arvasin sijoitukset kuitenkin oikein. Luokan voiton vei Jaana Toivosen omistama Damir FI ja toiseksi sijoittui Matti Hovin Ziriyab FI.

Ratsastusluokkien jälkeen jatkettiin näyttelyluokilla ja ensimmäisenä kehään saapuivat tuttuun tapaan risteytykset. Olen aina tuuminut, että tämän luokan ja näiden hevosten arvostelun täytyy olla vaikeaa. Hevoset ovat hyvin erilaisia, eikä niille voi asettaa yhtä tyyppivaatimusta, sillä arabivertaa voi olla hyvinkin vaihtelevasti aina 50 %:sta 99 %:iin. Lisäksi risteytyksillä saatetaan ratsastaa aktiivisemmin kuin muihin luokkiin osallistuvilla hevosilla keskimäärin, joten näyttelykunnan sijaan ne saattavat olla kisakunnossa ja voivat siksi näyttää liian hoikilta näyttelytuomarin silmissä. Tuomarit kuitenkin hoitivat tehtävänsä ripeästi ja hevoset asetettiin 'paremmuusjärjestykseen'.

Luokan voitti A.T. Gamilah, jonka isä on Shalomon FI ox ja toiseksi tuli ratsastusluokassakin nähty Prix. Risteytysluokkien ja osittain sitä seuranneen nuorten tammojen luokan aikana näyttelyorganisaatio joutui vielä säätämään musiikkia ja kaikki ensimmäisiin luokkiin osallistuneet hevoset eivät valitettavasti saaneet apua musiikista samalla tavalla kuin myöhemmät luokat. Kun pisteitä ryhdyttiin näyttämään vasta seuraavan hevosen poseerauksen aikana, musiikkikin saatiin

riittävän kovalle hevosen tullessa kehään ja tunnelma näyttelykehässä parani.

Nuorten tammojen luokka on aina ollut yksi suosikeistani ja harmitti, kun osanottajia oli niukalti. Säpäkkyyttä luokassa kuitenkin riitti ja siitä piti erityisesti huolta ensimmäisenä kehään joutunut ja kakkoseksi luokassa sijoittunut yksivuotias Feritale FI, joka selkeästi haikaili mukana tulleen hevostamperin luokan. Esittäjä piti esittelykehän jälkeen vaihtaa ja riimunarukin katkesi, mutta tällaisia nämä nuoret joskus ovat. Ei ole kansainvälisilläkään areenoilla harvinaista, että hevonen pääsee irti joko riimunarun katketessa tai esittäjän kaatuessa. En tunne hevosta, mutta veikkaan, että kotona se on maailman herttaisimmin otus ja käytös ehkä yllätti jopa omistajan. Tiedän tunteen, mutta ei hätää, arabihevostenäyttelyissä tällaisesta ei rangaista ja saattaa se jopa parantaa hevosen pisteitä;) Tyyppi kun tulee paremmin esiin säpäkällä hevosella! Kestävyyttä tältä nuorelta ei puuttunut, sillä se jaksoi olla aivan yhtä riemasuttava alusta loppuun. Luokan voiton vei Talma Arabiansin kasvattama kaksivuotias America FI. Nuoria hevosia on joskus vaikea pitää riittävässä lihassa näyttelykehä varten.

Pieni lihotuskuuri ennen näyttelyä on paikallaan, sillä hevosen lihavuusaste vaikuttaa yleensä positiivisesti runko- ja ylälinja- sekä kaulapisteesiin ja saattaa sillä olla vaikutuksensa myös tyyppipisteisiin. Vaikkakin nuoria hevosia on joskus vaikea pitää riittävässä lihassa näyttelykehä varten.

Nuoria oriita oli näyttelyssä mukana vain kolme, mutta ne kaikki esittivät hyviä raviliikkeitä. Erityisen lennokasta ravia esitti Hanna Mustosen Perlamor FI. Oriit olivat kaikki hyvin erityyppisiä. Voiton vei niukasti Zimoomin turvan edestä Arctic FI, sillä hevoset saivat täysin samat kokonaispisteet. Arabinäyttelyssä tällaisessa tilanteessa tyyppipisteet ratkaisevat, mutta nekin olivat täsmälleen samat! Tuomarit olivat arvioineet Arcticin liikkeet paremmiksi, joten se voitti luokan

Gold Champion nuori tamma Feritale

ykkössijan ja Zimoom FI joutui tyytymään kakkossijaan. Arctic FI:n isä on Mobil, joten tässä näyttelyssä nähtiin pikaisen laskutoimituksen perusteella ainakin kolme Mobilin jälkeläistä. Ja oikein mukavasti menestyivät kaikki.

Nuoria oriita seuranneissa ruunaluokassa olikin sitten enemmän osanottajia. Ruunat olivat perinteiseen tapaan hyvässä kunnossa, joten kotona ollaan ilmeisesti oltu ruoka-aikana. Ruunaluokan voitti Matti Hovin kasvattama Jerez FI, toiseksi tuli Narkissos FI ja kolmanneksi myöskin Matti Hovin kasvattama Ziryab FI. Useampi ruuna urakoi ja otti osaa sekä ratsastus- että näyttelyluokkiin. Siitä pisteet!

Myös aikuisten tammojen luokka oli runsaslukuinen, vaikkakin yhdistettynä ja siinä nähtiinkin monta hyvää tammaa! Runsaslukuisen luokan tuomarityöskentely on huomattavan haastavaa, minkä saimme huomata myöhemmin championoja valittaessa. Luokan voiton vei monista aiemmistakin näyttelyistä tuttu ja niissä hyvin menestynyt Alea SE, joka sai tasaisesti pisteitä kaikista arvostelukohdista. Luokan kakkonen Waftatala SE sai sekä tyypistä että päästä ja kaulasta 2 x 19 p. Tätä voi pitää erinomaisena suorituksena. Runkopisteitä olisi saatettu antaa enemmän, mikäli tamma olisi saatu kuntoutumaan jalkavamman jälkeen. Nyt se oli hyvässä ratsukunnossa, mutta näyttelyissä tykätään yleensä hiukan pulskemmista. Tällä kertaa se ei kuitenkaan tahtia haitannut, kuten saimme myöhemmin huomata.

Aikuisten oriiden luokka on yleensä yleisön suosikki ja siinä nähtiin tänä vuonna kolme osallistujaa. Oriiden suosion ymmärtää, eivätkä ne pettäneet odotuksia tänäkään vuonna. Luokassa nähtiin komeita hevosia, jotka myös esiintyivät omasta arvostaan tietoisina. Tässäkin luokassa hevosten paremmuus jouduttiin katsomaan muusta kuin kokonaispisteistä, sillä sekä Mohaned Al Shaqab QA että SC Dacaro DE saivat kokonaispisteitä 88,00. Mohaned sai yhdeltä tuomarilta yhden tyyppipisteen enemmän, mikä ratkaisi tuloksen Mohanedin voitoksi. SC Dacaron kunniaksi on mainittava, että sen ravi oli hienoa ja se esitti sitä muutenkin kuin hetkittäin, joten tuomarit eivät voineet olla sitä huomaamatta. Se sai näyttelyn parhaat ravipisteet ja näyttelyn ainoana hevosena yhdeltä tuomarilta jopa 20 p. Aivan ansaitusti. Hevosta esittänyt Minttu Pihl oli opettanut sille myös sirkustemppeja, joita pyysi esittämään yleisön iloksi. Aivan kuin kansainvälisillä areenoilla olisi oltu.

Championoja ratkottaessa saimme todeta, että luokkavoitto ei automaattisesti tuo korkeinta champion-sijoitusta. Jokainen tuomari asettaa champion-kisaan osallistuvat hevoset omaan paremmuusjärjestykseensä. Hevoset sijoittuvat

Gold Champion ori Mohaned Al Shaqab QA

Gold Champion nuori ori Zimoom

saamansa äänimäärän perusteella, eikä pisteitä enää anneta. Saattaapa joku tuomari tässä vaiheessa vielä muuttaa mielipidettään ja antaa oman ykkösäänensä hevoselle, jolle antoi luokkakisassa vähemmän pisteitä. Jos käytetty pisteskaala on kovin pieni ja piste-erot hevosten välillä mitättömät, on luonnollista, että järjestys saattaa vaihtua. Tämän vuoksi niiden hevosten luokkasijoituksia ei kannata tutkia suurennuslasilla, joiden pisteet ovat lähellä toisiaan. Olennaisempaa on noteerata isoimmat piste-erot hevosten välillä. Mikäli hevosesi saa pisteen vähemmän kuin luokkavoittaja, voit pääsääntöisesti pitää sitä aivan yhtä laadukkaana kuin luokkavoittajaakin. Mikäli samassa luokassa esitettyjen hevosten piste-erot ovat kovin pienet, voitto voi tulla kotiin puhtaasta sattumastakin, tai hienosäädön puutteesta. Joskus hevonen ei esim. onnistu esittämään hyvää ravia, vaikka se on kotona kaikkien tuntema liitokavio. Tai omistaja ei ole osannut syöttää hevostaan oikein, jolloin runko- ja kaulapisteet kärsivät, vaikka potentiaalia olisi enempään. Väsynyt hevonen kehässä saa myös huonommin pisteitä kuin hiukan villimpi lajitoverinsa. Ja huonosti lastautuva on saattanut kuluttaa kaiken energiansa jo aamulla, kun taas lastaukseen rauhallisemmin suhtautuva tyyppi säästää kaiken voimansa kehään.

Ensimmäisenä kehään tulevalle hevoselle harvoin liikenee pisteitä runsain mitoin, mutta toisaalta, se usein määrittelee luokan pisteskaalan. Jos tuli annettua luokan ensimmäisenä esiintyneelle, mutta loppujen lopuksi parhaalle hevoselle huonot pisteet, niin loppujen pisteet eivät voi olla kummoiset, vaikka olisivat parempia kuin heikompien luokkien voittajat. Eri luokissa ja eri vuosina annettujen pisteiden vertaaminen ei mm. tästä syystä ole kovin hedelmällistä. Tuomareiden pisteistä ei voi valittaa, mutta ymmärrän, jos harmittaa, mikäli hevonen ei saa ansaitsemiaan pisteitä. Sellaistakin sattuu ja se on tyyppillistä arvostelulajille.

Kansainvälisissä näyttelykehissä kiertävät sesongeittain ja usein jopa sesongista toiseen samat hevoset, jotka tuomarit oppivat vähitellen tunnistamaan. Hyvin menestyneille konkareille on helppo antaa hyvät pisteet, mutta vaatii rohkeutta antaa huippupisteet uudelle tulokkaalle. Suomen näyttelyssä kaikki hevoset ovat tuomareille todennäköisesti tuntemattomia ja ennen näkemättömiä, mikä vähentää arvostelulajille tyyppillisiä ongelmia. Arabihevosnäyttelyssä hienosäätö on tärkeää ja jos piste-erot ovat pienet, eikä voittoa tullut, voi lohdutautua sillä, että pienellä viillauksella järjestys olisi voinut olla toinenkin. Tyyppin, pään, kaulan, rungon ja ylälinjan arvostelu on helppoa. Ne joko ovat hyviä tai sitten eivät. Siis tuomarin mielestä. Toki paljon voi pisteisiin vaikuttaa klippauksella, meikkaamisella, sopivalla lihavuusasteella ja hyödyntämällä poseerauksen tuomia mahdollisuuksia. Joskus

ei kuitenkaan mikään auta, jos tuomitsemassa on tuomari, joka nyt vain sattuu tykkäämään erilaisesta tyyppistä. Ara-beissa on monta erilaista tyyppiä ja maailmalla vallitsevilla 'muotivirtauksilla' on suuri merkityksensä. Raviliikkeiden ja käynnin arvostelun pitäisi olla helppoa, sillä kaikkienhan pitäisi tietää, millainen on hyvä ravi ja käynti. Todellisuudessa niiden arvostelu on äärimmäisen hankalaa. Vaikka hevosta voi näidenkin esittämiseen valmistella ja treenata, hevonen voi näyttelykehässä ravata hyvin juuri sen hetken, kun tuomarin silmä on kohdistunut vaikkapa pistelomakkeeseen ja lopun aikaa lönnkötellä. Askellajipisteet kertovatkin lähinnä siitä, miten hevonen ravasi juuri sinä päivänä ja sinä hetkenä, jolloin tuomari hevosta katsoi. Tässä auttaisi paljon, jos hevosella olisi show-asennetta, mutta kaikilla sitä ei ole. Kaikki sitä eivät myöskään tarvitse, sillä aina se show-asenne ei tule esiin vain näyttelykehän aitojen sisällä, vaan myös kotioloissa, joissa tavan tallaaja ei sitä juurikaan kaipaa ainakaan siinä vaiheessa, kun hevonen pitäisi lääkittää tai kengittää.

Tuomareilla ei enää championoja valittaessa ollut mahdollisuutta tarkastella hevosten liikkeitä. Siksi tulin siihen johtopäätökseen, että championit valittiin lähinnä tyypin ja rakenteen perusteella. Tässä näyttelyssä champion-kisaan kutsuttiin yhdistetyistä luokista kaksi parasta sekä kutsussa mainittujen ikäryhmien parhaat. Näin minimoitiin luokkien yhdistämisestä aiheutunut 'vääräys'. Nuorten tammojen champion-voitto meni kakkoseksi luokassaan sijoittuneelle Feritale FI:lle ja reserviksi tai kuten nykyisin sanotaan, hopeachampioniksi, valittiin Talma Arabiansin omistama America FI. Tuomarit olivat yksimielisiä päätöksessään. Nuorista oreista kultachampioniksi valittiin liehuletti Zimoom FI ja hopeachampioniksi Arctic FI. Tästä valinnasta tuomarit eivät olleet aivan näin yksimielisiä, mikä on jossain määrin ymmärrettävää, sillä nämä kaksi nuorta edustivat täysin erilaisia tyyppisiä. Ruunaluokassa valittiin kolme championia. Kultachampionia syntyi tässä luokassa poikkeuksellisesti kaksi: Napoleon FI ja Jerez FI. Kömmähdyksen vuoksi Napoleon päästettiin karkaamaan kehästä palkinnotta. Hopeachampioniksi valittiin Narkissos FI.

Tammachampionaatissakin tuomarit pistivät luokkajärjestyksen uusiksi, sillä kultachampioniksi valittiin luokkansa kakkonen Waftatala SE ja hopealle nousi Feron FI. Luokkavoittaja jäi palkinnotta, mutta ei kuitenkaan ilman champion-ääniä! Aikuisten oriiden championvalinta taisi olla ainoa, jossa tyydyttiin samaan järjestykseen kuin luokan voittajan valinnassa. Kultachampioniksi valittiin Mohaned Al Shaqab QA ja hopeachampioniksi SC Dacaro DE. Championien valinta saattaa joskus yllättää, sillä kultachampioniksi valitaan se hevonen, joka saa eniten ääniä kultachampioniksi. Hopeachampioniksi

Gold Champion ruuna Jerez (c) Milla Sitomaniemi

valitaan puolestaan se, joka saa eniten ääniä nimenomaan hopeachampioniksi. Tällöin palkinnotta saattaa kolmen tuomarin järjestelmässä jäädä hevonen, joka saa sekä kulta-championin valinnassa että hopeachampionin valinnassa yhden äänen. Tätä voisi kritisoida, mutta jälleen kerran, tämä on pelin henki ja yksi syy siihen, miksi ilman championaattia jäävä hevonen ei ole hävinnyt mitään. Sillä saattoi vain käydä huono tuuri. Aivan samoin kuin edellä kerroin pisteiden tulkinnasta. Yhden ja kahden pisteen häviö voittajalle saattaa toisena päivänä kääntyä voitoksi! Kannattaa siis osallistua ensi vuonna uudelleen!

Suomen kansallisessa näyttelyssä on ollut tapana valita myös koko näyttelyn paras hevonen ja tänä vuonna Suomen kauneimmaksi arabiksi valittiin Ruotsista vuonna 2007 Suomeen ostettu Waftatala SE. Waftatalan omistajat saivat palkinnoksi mm. kreivitär Lewenhauptin lahjoittaman arabihevospatsaan, jota onnellinen voittaja saa pitää hallussaan vuoden. Waftatalan toi Suomeen Virva Klaasio, joka myös esitti hevosen näyttelyssä. Waftatalan omistaa nykyisin Taina Hindrell Järvenpäästä, ja tällä haavaa Waftatalan pääasiallinen tehtävä on toimia Tainan tyttären Emmi ratsuna. Emmi kisa hevosella seuratasolla helppo B:tä ja tarkoitus on startata myös esteillä. Tulevaisuudessa suunnitelmissa saattaa olla jälkeläisen hankkiminen ja oriitakin on jo pohdittu. Waftatala on melko kookas arabi, säkärkorkeudeltaan n. 158 cm. Koostaan huolimatta sillä on kaunis tyyppi. Melko suoran, mutta kauniin ja kiivan päänsä ansiosta Waftatala voitti myös Most Classic Head -tittelin. Voitto oli varmasti makea, sillä kisaan osallistui runsas joukko osanottajia. Waftatala on Wega Arabiansin kasvattama ja erinomaisesti periyttäjäksi osoittautuneen Wega Classicin tytär. Waftatalan isän, Fatal Attractionin isä on Sanadik El Shaklan ja emälinjassa esiintyy tarunhohtoinen Khemosabi. Sukupuuta tutkimalla tätä tarinaa voisi jatkaa pitempäänkin, mutta riittänee, jos totean, että hyvä on suku!

Falconin pokaali parhaalle Suomessa syntyneelle tammalle meni hopeachampion Feronalle. Waho Trophyn voitti 8-vuotias Nauriskydön Farah, joka on ansiokkaasti osoittanut todeksi arabin monikäyttöisyyden harrastehevosena. Farah on kilpaillut sekä koulu-, este- että kenttäratsastuksessa ja tehnyt siten rotuamme tunnetuksi myös kilpa-areenoilla. Tällaisia kaipaamme lisää!

Lämpimät kiitokset kaikille järjestelyissä mukana olleille, hevosensa esittäneille näyttelyasettajille ja yleisölle sekä kaikille, jotka ovat vaikuttaneet näyttelyn toteutumiseen!

Teksti: Pirkko Saalinki
Kuvat: Riikka Vuorela